Моя бабуся — чарівниця.
Як тільки скаже: "Ну, лети!" —
Біжу, лечу, неначе птиця,
Вдихаю вітер висоти!

Сусід глузує: "Бабо, пташко,
Як гарно ви вчите малу!
Та на руках літати важко —
Позичте їй свою мітлу!"

А потім каже: "Дайте спокій,
Онучка ваша — то не птах.
Вона вже скоро в світ широкий
Літатиме на літаках!"

Бабуся так відповідає:
"Не псуйте ви дитя моє,
Нехай на літаках літає,
Та знає — крила й власні є.

В час наукового прогресу
Я тайну чарів зберегла.
Із жабки я роблю принцесу,
А з тебе я зроблю осла".